

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยบำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่าง ๆ ด้วย แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่าง ๆ ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงาน ในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

“ค่าจ้างเดือนสุดท้าย” หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้าย ก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้าง ยี่สิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้าง ยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่นก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้น เป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

“บำเหน็จปกติ” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจาก ทำงานมานาน ซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจาก ทำงานมานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“บำเหน็จพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จพิเศษรายเดือน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน”

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ปีงบประมาณตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ

ข้อ ๖ การจ่ายเงินตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้เป็นอำนาจของปลัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗ วิธีการในการยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้ทำตามแบบ และวิธีการที่ปลัดกรุงเทพมหานครกำหนด

หมวด ๒

บำเหน็จปกติ

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งจ้างและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๔) เจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๕) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยโดยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๑) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๒) ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง

(๑๓) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนแล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๑๕) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก

(๑๖) ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๑๐ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๙ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายไปเสียก่อน ได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๓๑ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่งให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ได้กระทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ หากเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกแล้ว ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๑๑

หมวด ๓

บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป จะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากกรุงเทพมหานครไปแล้ว จะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๔ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๒

หมวด ๔

บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้น เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๖ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามสมควร แก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการทุกข์พลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปราม การจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือกฎหมายว่าด้วยกฏอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๗ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๕ ถ้าถึงแก่ความตาย เพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๖ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๕ หรือถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๗ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาท แล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทน ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้าย คอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๕

บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๙ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษ รายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากกรุงเทพมหานคร ไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๒๐ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงาน จนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๓

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๕ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้น มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสพภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน จากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๖

บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
- (๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยงานเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุปการ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กรุงเทพมหานครไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๒๓ ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้รวมทั้งการชำระคืนเงินกู้ให้สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ซึ่งได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินถึงแก่ความตายหรือผิดสัญญาเงินจะต้องบังคับเอาหลักทรัพย์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กรุงเทพมหานครจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่ผู้นั้นได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน เท่ากับจำนวนที่ถูกบังคับ แต่ไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

การจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้กรุงเทพมหานครจ่ายจากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายเงินแก่สถาบันการเงินไปแล้วตามข้อ ๒๔ ให้กรุงเทพมหานครหักจำนวนเงินนั้นออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน

ในกรณีที่กรุงเทพมหานครไม่อาจหักเงินตามจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งได้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกเงินคืนจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนหรือจากกองมรดกของผู้นั้น แล้วแต่กรณี เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๖ ภายใต้บังคับข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน หากสัญญาเงินสิ้นสุดลงโดยไม่มี การบังคับเอาหลักทรัพย์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเต็มตามจำนวนที่จะพึงได้รับตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายหรือสัญญาเงินสิ้นสุดลงโดยมีการบังคับเอาหลักทรัพย์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่เหลือหลังจากที่กรุงเทพมหานครได้หักเงินจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง

หมวด ๗

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๒๗ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงาน โดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงวันก่อนออกจากงานหรือก่อนวันพ้น

จากหน้าที่ และไม่หลังจากวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อยู่ครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่ได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ถูกสั่งพักราชการ ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติลงตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำที่ได้รับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหาย แล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ให้นับเวลาต่อเนื่องไปรับราชการทหารกองประจำการ และเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาทำงานตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ได้เข้าประจำการในกองประจำการจนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ชุดใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๒๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฏอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฏอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำมีเวลาทำงานซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๘

วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๒๙ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติให้นับเป็นจำนวนปี สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เศษของปีถ้าถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้นำมารวมกันแล้วนับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๓๐ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จรายเดือนให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๑ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน

ข้อ ๓๒ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและคุณภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๔ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและคุณภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๕ การคำนวณบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

หมวด ๙

เงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ข้อ ๓๖ ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า “เงินช่วยเหลือค่าทำศพ” เป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนที่จะถูกสั่งพักราชการ ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงานและไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

อำนาจการอนุมัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้เป็นไปตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน

ข้อ ๓๗ เงินช่วยเหลือค่าทำศพให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนาระบุไว้เป็นหนังสือก่อนตาย ตามแบบที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายไปเสียก่อน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับก่อนหลัง ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดา มารดา

(๔) ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมาโดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อน เพราะขาดความอุปการะ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๖ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตาย

(๕) ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันบิดามารดากับบุตร ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๖ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตาย

เมื่อปรากฏว่ามีบุคคลในลำดับก่อนดังกล่าวในวรรคสอง บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพแต่ในลำดับเดียว ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

การขอรับเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้กระทำภายในเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาสิบสองเดือนให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

ในกรณีทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าเป็นผู้จัดการศพลูกจ้างผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพในเวลาอันควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือค่าทำศพที่ต้องจ่ายตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร